

РЕШЕНИЕ

№ 31225

гр. София, 06.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 09.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4997** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Г. М. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 038 от 05.03.2026г., издадена от старши полицай в сектор ОП, 09 РУ, СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б.б от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ "прекръпяване регистрацията на МПС за срок от шест месеца“.

Излагат се подробни аргументи, че жалбоподателят не е владеел български език, процесуалните действия не са му били обяснени на разбираем за него език, с което е нарушено правото му на защита, като този пропуск не би могъл да се санира едва в съдебната фаза. Отделно от горното се изтъква, че Г. М. е бил конвоиран до УМБАЛ „Св.А.“, където все пак е дал кръвна проба за химическо изследване, което е още едно фактическо основание за отмяна на процесната ЗППАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н. , която моли за отмяна на ЗППАМ като незаконосъобразна, поддържайки доводите, изложени в жалбата.

Ответникът по оспорването–редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

По делото е установено, че на 05.03.2026г. около 18.39ч. жалбоподателят е управлявал лек автомобил М. 220Е с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]в [населено място]; в района на [улица]до бл.327 същият бил спрял за полицейска проверка, при която била направена констатация за негово видимо нетрезво състояние. При покана Г. М. отказал да бъде тестван с техническо средство Дрегер Алкотест ARPM 7510 с инвентарен № 04-07 за управление на МПС след употреба на алкохол. На жалбоподателя е издаден медицински талон за изследване бл. № 311710 за УМБАЛ Света А.. Същият бил придружен до болничното заведение където предоставил кръвна пробва за химическо изследване.

От протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 154/06.03.2026г. се установява , че в изследваната кръвна проба се доказва наличие на алкохол в количество 2.72 %.

Срещу жалбоподателя е издаден АУАН серия ГА №4231908 от 05.03.2026г. за нарушение по чл.174, ал.3 пр.1 от ЗДвП: водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който не е участвал в пътнотранспортно произшествие и откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв, с изключение на случаите по чл. 343б, ал. 6 от Наказателния кодекс.

На база констатираното с АУАН серия ГА №4231908 от 05.03.2026г. нарушение по чл.174, ал.3 пр.1 от ЗДвП е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 038 от 05.03.2026г., с която на жалбоподателя Г. М. на основание чл. 171, т. 2а, б.б от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ "прекратяване регистрацията на МПС за срок от шест месеца“

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. С оглед представените по делото заповеди, съдът намира,

че атакуваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено. Освен позоваване на АУАН, в оспорената заповед се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ изчерпателно и ясно описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение. Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Неоснователно е възражението за нарушение на чл. 14, ал. 2 АПК. По делото липсват каквито и да е доказателства, че към момента на извършване на процесуалните действия жалбоподателят не е владеел български език или че това обстоятелство е било известно на административния орган. Напротив, от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е притежавал свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в Република България още през 2002 г., при извършената проверка не е заявил, че не разбира български език, не е поискал назначаване на преводач, подписал е съставените документи без възражения и в изпълнение на връчения му талон за медицинско изследване се е явил в лечебно заведение, където доброволно е предоставил кръвна проба за химическо изследване. Това процесуално поведение не сочи на невъзможност да възприеме съдържанието на извършваните действия или да разбере отправените към него разпореждания. При тези данни административният орган не е разполагал с фактически основания да приложи разпоредбата на чл. 14, ал. 2 АПК и да назначи преводач.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

Оспорената заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон. Релевантните разпоредби, отнасящи се до установяване концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, като предпоставка за налагане на принудителна мярка, са чл. 5, ал. 3, т. 1, чл. 171, т. 1, буква б), чл. 174, ал. 4 и 5 от Закона за движение по пътищата, чл. 6, ал. 10, чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП гласи, че на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Съответно, чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП предвижда административнонаказателна санкция за водача на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който не е участвал в пътнотранспортно произшествие и откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на

наркотични вещества или техни аналози.

Нормата на чл. 171, т.2а, б. б) от ЗДвП регламентира, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, сред които и прекратяване регистрацията на МПС на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 174 ал.4 от ЗДвП: „Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието“, а ал. 5 гласи, че по реда на наредбата по ал. 4 се установява и концентрацията на алкохол в кръвта на участниците в пътнотранспортни произшествия и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Разпоредбата на чл. 6, ал. 10 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози гласи, че концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване.

Според възражението на жалбоподателя, след като се е явил в УМБАЛ „Св. А.“ за даване на биологична проба и е предоставил такава, обстоятелството, че първоначално е отказал да бъде изпробван с техническо средство, не може да обоснове прилагането на принудителната административна мярка. Поддържа се, че съгласно чл. 3а, т. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., когато лицето е отказало проверка с техническо средство, меродавно е единствено установяването на концентрацията на алкохол чрез медицинско и химическо лабораторно изследване, поради което до изготвяне на резултатите от него не са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед.

Съдът не споделя това становище.

Разпоредбата на чл. 3а от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. урежда единствено начина, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта при различните фактически хипотези, но не регламентира материалноправните предпоставки за прилагане на принудителните административни мерки по чл. 171 ЗДвП, нито момента, в който те могат да бъдат наложени. Поради това от тази разпоредба не може да бъде изведено задължение административният орган да изчаква приключването на химическото изследване, преди да упражни предоставеното му от

закона правомощие.

В случая жалбоподателят не оспорва, че е отказал да бъде изпробван с техническо средство, а изгражда защитната си теза единствено върху обстоятелството, че впоследствие е изпълнил предписанието за медицинско изследване и е предоставил кръвна проба. Следователно между страните липсва спор относно настъпването на юридическия факт, послужил като основание за издаване на процесната заповед. Последващото изпълнение на предписанието за медицинско изследване не заличава вече осъществения отказ за проверка с техническо средство. Законодателят е предвидил отказа като самостоятелно основание за прилагане на принудителната административна мярка, тъй като именно той препятства незабавното установяване на наличието на алкохол и създава риск за безопасността на движението. Ето защо към момента на издаване на заповедта административният орган е разполагал с всички законови предпоставки за прилагане на мярката.

Възприемането на тезата на жалбоподателя би означавало във всички случаи, когато водачът първоначално откаже проверка с техническо средство, административният орган да бъде длъжен да изчаква изготвянето на лабораторното изследване, преди да приложи принудителната административна мярка. Подобно тълкуване би обезсмислило предвидената в чл. 171 ЗДвП възможност за незабавното ѝ прилагане и би противоречало на превантивния характер на мярката, чиято цел е незабавното преустановяване и предотвратяване на нарушенията и вредните последици от тях. Законосъобразността на административния акт следва да бъде преценявана към момента на неговото издаване. Към този момент административният орган е разполагал с достатъчно фактически и правни основания да приложи процесната принудителна административна мярка, без да е длъжен да изчаква изготвянето на резултатите от химическото изследване.

Последващо изготвеният протокол за химическо изследване не е определящ за преценката относно законосъобразността на заповедта към момента на нейното издаване. Независимо от това, следва да се отбележи, че резултатът от изследването не само не опровергава фактическите основания за издаване на заповедта, а напротив – установява концентрация на алкохол в кръвта от 2,72‰, което допълнително потвърждава, че предприетата мярка е съответствала на преследваната от закона цел за защита безопасността на движението.

С оглед гореизложеното жалбата следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. М. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 038 от 05.03.2026г., издадена от старши полицай в сектор ОП, 09 РУ, СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

